

Lekcja 12

23 marca

ODDAWANIE CZCI BOGU NIGDY SIĘ NIE SKOŃCZY

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Ps 104,33.

Oddawanie czci Bogu można zdefiniować jako reakcję stworzenia na dary Stwórcy. W tej definicji wyrażają się co najmniej dwie biblijne prawdy.

Po pierwsze, Bóg udzielił ludzkości licznych błogosławieństw. Te dary powinny budzić wdzięczność w ludzkim sercu za wielką miłość Boga, tak iż powinniśmy przyłączyć się do psalmisty i „głośno śpiewać dziękczynienie” za „wszystkie cuda” Boże (Ps 26,7). Gorliwość psalmisty w przedstawianiu wielkości Boga przypomina nam, że oddawanie czci Bogu ma także wymiar ewangelizacyjny. Zatem jako Kościół powinniśmy głosić światu dokonania Pana dla ludzi oraz Jego Boskie miłosierdzie.

Po drugie, ludziom została wszczepiona przyrodzona skłonność do odpowiadania na cudowne dokonania Boga. W odpowiedzi na łaskę Bożą powinniśmy oddać pokłon z wdzięcznym sercem, poddając wszystko w naszym życiu woli naszego Stwórcy i Odkupiciela.

Oddawanie czci Bogu powinno wypływać z serca. Jednocześnie *Księga Psalmów* uczy nas, że forma nabożeństwa nie powinna być chaotyczna. Istnieją właściwe zasady czczenia Pana. Zachowywanie rozsądnej równowagi między wdzięcznością i pełnym szacunku poddaniem uczyni nasze nabożeństwa interesującymi i jednoczącymi.

Część II: Komentarz

Psalterz jest księgą poświęconą oddawaniu czci Bogu i jednocześnie księgą do nabożeństwa. Każda pieśń i modlitwa jest w jakiś sposób związana z oddawaniem czci Bogu. Przyjrzyjmy się różnym podejściom do nabożeństwa ukazanych w tym świętym kościelnym śpiewniku.

Ps 3: Nabożeństwo poranne i wieczorne

Dawid napisał Ps 3 w trudnym czasie. Wiedział, że zwierzyć się Bogu, a Pan go wysłucha (Ps 3,5). Boża troskliwa opieka dzień po dniu wzmocniła ufność Dawida w Bożą wierność, co wyraził on w Ps 3,6. Werset ten kojarzy się także z Ps 55,18: „Wieczorem, rano i w południe narzekać będę i jęczeć, i wysłucha głosu mego”. Ten werset uczy nas, że w głębi serca możemy oddawać cześć Bogu w każdej chwili dnia.

Nie tylko czas, ale i miejsce nie stanowi ograniczenia dla naszego nabożeństwa. W Ps 4,4 czytamy: „Pan słyszy, gdy do niego wołam”. Następnie psalmista dodaje: „Drżycie i nie grzeszcie! Rozmyślajcie w sercu swym na łożu i milczcie!” (Ps 4,5). Czy to w ukryciu prywatnego mieszkania, jak w przypadku psalmisty, czy na skalistej wyspie Patmos, gdzie zesłany został apostoł Jana, nasze modlitwy docierają do Boga, a żadne geograficzne ograniczenia nie mogą temu przeszkodzić.

Księga Psalmów jest pełna osobistych modlitwy, lamentacji i błogosławieństw (Ps 9; 10; 30; 32; 34; 40; 41; 92; 107; 116; 138). Wspólnotowe nabożeństwo zaczyna się od poświęcenia każdego wierzącego w osobistym nabożeństwie.

Ps 22: Nabożeństwo w zgromadzeniu

W Ps 22 Dawid pisze w pierwszej osobie (Ps 22,23.26). Osobisty i bezpośredni przekaz podkreśla fakt, iż wspólnotowe oddawanie chwały Bogu zaczyna się od każdego wyznawcy z osobna. Dawid głosi: „Będę opowiadał imię twoje braciom moim, będę cię chwalił pośród zgromadzenia” (Ps 22,23). Następnie dodaje: „Od ciebie pochodzi moja pieśń pochwalna w wielkim zgromadzeniu. Śluby moje spełnię wobec tych, którzy się ciebie boją” (Ps 22,26). To lekcja dla nas, kiedy przychodzimy przed oblicze Boga podczas nabożeństwa. Ps 22 wskazuje nam znaczenie wspólnotowego nabożeństwa dla naszej wiary i życia. Naszym dzieciom należy wyjaśnić tę ważną prawdę, kiedy zabieramy je na nabożeństwo. Ponadto mamy się udawać do domu modlitwy w duchu poddania, tylko by odbierać błogosławieństwo, ale także dzielić się i być błogosławieństwem dla innych.

Z jednej strony osobiste poświęcenie jest podstawą naszego wspólnotowego nabożeństwa, ale z drugiej strony żaden z członków Kościoła nie może obfitować duchowo żyjąc w izolacji od innych. Tak więc psalmista przyłącza się do ludu Bożego w nabożeństwie w Ps 22,23-26. Twierdzenie, że „można czcić Boga w domu i nie trzeba należeć do Kościoła”, traci sens w świetle tych wersetów. Wspólnotowe nabożeństwo służy jedności, rozwijaniu miłości wśród ludu Bożego oraz kształtowaniu naszej tożsamości w świecie.

Oddawanie czci Bogu w szerszym sensie

Jak zauważyliśmy w pierwszej lekcji tego kwartału, *Księga Psalmów* właściwie kończy się na Ps 145. Ostatnie pięć pieśni - Ps 146-150 - stanowi majestatyczne zakończenie całej księgi. Zważywszy fakt, iż uczczenie imienia Boga Wszechmocnego jest celem naszego uwielbienia, te ostatnie pięć pieśni jest słusznie poświęcone

oddawaniu Mu czci i chwały: „Śpiewajcie Panu pieśń nową, Na chwałę jego w zgromadzeniu wiernych!” (Ps 149,1).

Czasownik *halal* („chwalić”) jest użyty ponad trzydziestokrotnie w Ps 146-150, za każdym razem w odniesieniu do Boga. W psalmach tych wymienione są liczne powody oddawania chwały Panu. Pan jest naszą pomocą i nadzieją (Ps 146,5); On jest Stwórcą i Dawcą życia (Ps 146,6; 147,4.8-9.16-19); On broni i wybawia potrzebujących i uciśnionych (Ps 146,7-9; 147,2-3); On podtrzymuje pokornych i karze bezbożnych (Ps 147,6; 149,5); On troszczy się o zaspokojenie potrzeb swojego ludu (Ps 147,14; 149,7-9); On panuje wiecznie (Ps 146,10). Ps 148,13 podsumowuje najważniejsze powody oddawania czci i chwały Bogu: „Bo samo jego imię jest wzniosłe, chwała jego jest nad ziemią i niebem!”. Jahwe jest jedynym Bogiem i jest godny chwały ze względu na Jego „niezmierzoną wielkość” (Ps 150,2).

Nasza nabożeństwo, zarówno publiczne jak i prywatne, powinno być inteligentne i przemyślane. Powinniśmy poświęcić czas każdego dnia, a zwłaszcza każdej soboty, by wspominać błogosławieństwa, jakimi Pan nas obdarzył. Notowanie Bożych błogosławieństw w dzienniku jest nieocenionym dobrodziejstwem z punktu widzenia naszej wiary i nabożeństwa.

Jak zauważyliśmy, nabożeństwo jest zbiorowym doświadczeniem, w którym uczestniczy cały Kościół Chrystusa (Ps 147,12.19-20; 148,14; 149,1; 150,1). Choć pojedynczy wyznawcy z pewnością mogą uwielbiać Boga w pojedynkę w zaciszu domowym, zgodnie z osobistym zrozumieniem *Pisma Świętego*, Pan postanowił, że Jego lud będzie Mu oddawał cześć także w Jego świątyni (Ps 150,1) i innych poświęconych miejscach nabożeństwa, wspólnie zbierając się jako „zgromadzenie wiernych” (Ps 149,1). Nasze nabożeństwo nie jest kompletne, jeśli regularnie izolujemy się od innych wierzących i modlimy się wyłącznie samotnie.

Ostatnie pieśni *Psalterza* zapraszają nie tylko lud Boży do oddawania chwały imieniu Pana. Wzywają cały świat, by uwielbiał Stwórcę i oddawał Mu hołd. „Niech wszystko co żyje chwali Pana!” (Ps 150,6; por. Ps 148,11-12). Jak nauczyliśmy się w tym tygodniu, nabożeństwo ma także wymiar ewangelizacyjny. W naszych nabożeństwach powinniśmy być radośni, kreatywni, otwarci i różnorodni, aby docierać do ludzi i pozyskiwać ich dla królestwa Bożego.

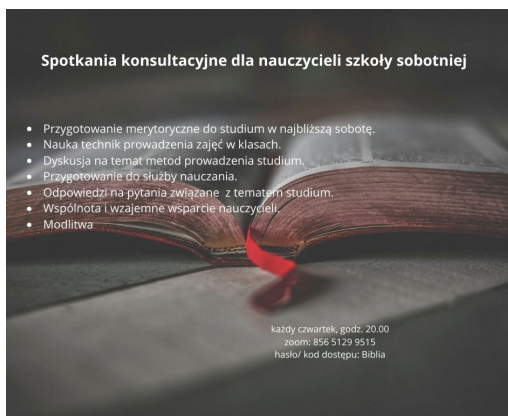
W związku z tym podsumowaniem wyłania się w naturalny sposób następujące pytanie wymagające starannego przemyślenia: Jak obszerne i szeroko zakrojone powinno być nasze oddawanie czci Bogu? W Ps 148 psalmista wzywa nie tylko aniołów, by chwalili imię Boga (Ps 148,2), ale zwraca się także do „słońca i księżyca” oraz „gwiazd świecących” (Ps 148,3). Przez personalizację tych nieożywionych ciał niebieskich (Ps 148,3-4.7-10) psalmista wyraża ideę, iż nabożeństwo powinno przenikać wszystkie sfery życia. W świetle biblijnej prawdy wielu z nas, którzy ograniczają chwalenie i wielbienie Boga do kilku godzin nabożeństwa sobotniego, powinno przewartościować swoje pojmowanie i praktykę uwielbiania Boga.

Ostatnim tematem rozważanym w Ps 146-150 jest użycie instrumentów muzycznych w nabożeństwie. Te ostatnie psalmy wymieniają siedem instrumentów: (1) cytrę (Ps 147,7; 149,3; 150,3), (2) bęben [tamburyn] (Ps 149,3; 150,4), (3) trąbę i (4) lutnię (Ps 150,3 BG), (5) instrumenty strunowe, (6) flet (Ps 150,4) oraz (7) „głośnie” cymbały (Ps 150,5). Nabożeństwo wymaga, byśmy przynosili Bogu nasze najlepsze dary, a dziedzina muzyki nie jest wyjątkiem. Cała technika, jaką obecnie dysponujemy, jest z pewnością błogosławieństwem dla naszych nabożeństw kościelnych. Z drugiej strony nic nie może się równać ze śpiewem i muzykowaniem na żywo. Takie podejście do muzyki jest nie tylko bardziej osobiste i bezpośrednie, ale ma także moc poruszania serc w niezwykle sposób. Tak więc rodzice powinni dołożyć starań, by zachęcać dzieci do uczenia się gry na instrumentach muzycznych i do śpiewu. Powinniśmy czynić wszystko co w naszej mocy, by używać różnego rodzaju instrumentów muzycznych podczas naszych nabożeństw. Pamiętajmy jednak, że celem muzyki podczas nabożeństwa jest wywyższanie naszego Zbawiciela.

Część III: Zastosowanie

Nabożeństwo jest integralną częścią doświadczenia wierzących, a nie jedynie dodatkiem do niego. *Księga Psalmów* motywuje i inspiruje nas do nabożeństwa. Powinniśmy uważnie i z modlitwą czytać każdy psalm, wiedząc, że pogłębia on naszą łączność z Bogiem. Zaprosz uczestników lekcji do wspólnej modlitwy słowami psalmów wyrażającymi ich intencje. Dzięki takiej modlitwie przekonają się, że psalmy w niezwykle sposób wspomagają ich osobiste poddanie się Panu i uwielbienie dla Niego.

W tym tygodniu rozważyliśmy różne formy nabożeństwa i to, w jaki sposób mogą być one błogosławieństwem w naszym osobistym życiu i praktyce naszego Kościoła. Ostatnią częścią lekcji jest praktyczne zastosowanie tego, czego się nauczyliśmy. Próba stosowania różnych stylów nabożeństwa czasami prowadziła do podziałów w naszym Kościele. Kiedy dochodzi do rozłamu, zazwyczaj oznacza to, że idziemy w niewłaściwym kierunku. *Biblia* uczy nas, że nabożeństwo ma prowadzić do jedności i zgody wśród ludu Bożego. Kiedy duch i pragnienie zgody panują w naszych nabożeństwach, ich uczestnicy odbierają je jako błogosławieństwo dla siebie. Dlatego dążenie do równowagi i zgody oraz podtrzymywanie ich jest tak ważne. Powinniśmy zmierzać do nich we wszystkim, co dotyczy naszych nabożeństw, zgodnie z tym, czego uczyliśmy się w tym studium. W pokorze ducha przyłączmy się do innych członków Kościoła w zgodnym oddawaniu czci naszemu Stwórcy, bo On tego właśnie od nas oczekuje.

Spotkania konsultacyjne dla nauczycieli szkoły sobotniej

- Przygotowanie merytoryczne do studium w najbliższą sobotę.
- Nauka technik prowadzenia zajęć w klasach.
- Dyskusja na temat metod prowadzenia studium.
- Przygotowanie do służby nauczania.
- Odpowiedzi na pytania związane z tematem studium.
- Wspólnota i wzajemne wsparcie nauczycieli.
- Modlitwa

każdy czwartek, godz. 20.00
zoom: 856 5129 9515
hasło: kod dostępu: Biblia